

Eczacılara Değil

Vatandaşlara Zulmedilmiş Olmuyormu?

13 Şubat 1975 Hayat (İstanbul)

Aylardır memlekette bir eczacılar meselesidir sürüp gidiyor. Derlerki, hükümet fazla kâr etmelerine müsaade etmiyor, onlar da ilâç satmamaya karar vermişler. Nitekim bir gün satmadılarda. Sonra zaman geçti, istedikleri olmayınca eczanelerini büsbütün kapatmaya karar verdiler. Derken İstanbul'da örfi idare işe karıştı, eczanelerin kapatılmasını yasak etti. Şimdi açık duruyorlar ama bir eczaneye gidecek olsanız raflar tamtakır. Aradığınız ilâcın ne kendisi, ne de kendisi var. Ağır hastası olanların, iyileşmek için ilâç almak zorunda kalanların, hatta nezleye, gribe tutulmuş, vatandaşların Allah yardımcısı olsun Allah yardım edince kuluna yardım eder elbet. Ama yinede eczacıya, ilâç satana ihtiyacımız var. Benim bildiğim, eczacılar iyi insanlardır. Şimdiye kadar bizleri zehirlemediklerine göre akılları başlarında insanlardır. Çoğumuz ağır hastalarımızı onların bize verdikleri ilâçlarla kurtarmışızdır. Hekim bulamadığımız zaman eczacıya koştığımız, onun yardımıyla derdimize çare bulduğumuz az değildir. Şimdi bu iyi insanlarla aramızda ne geçti ki bize ilâç satmaz oldular? Dükkânlarımız büsbütün kapatmayı bile gözlerine aldıklarına göre her halde bir dertleri olmalı, diye düşündüm. Ne çare ki eczacılardan da pek tanıdığım, senli benli olduğum kimse yok. Yalnız başka bir mer ak dolayısıyla pek sevdiğim bir genç eczacıyı yakından tanıyorum. Telefonu açıp ona sordum:

— Yahu, dedim. Nedir bu sizin yaptığınız? Ne diye ilâç satmam, diye direnmişsiniz? Ne diye herkesin hastasını derman-

dan mahrum edersiniz? Sizin gibi efendi insanlara yakışır mı bu hal?

André Gide bir yazısında: «Dostca omuzuna vurmuştum. Meğer elimi bastığım yerin altında işleyen bir yara varmış» der. Benim eczacı dostum da yarasının üstüne basmışım gibi sızlanmaya başladı:

«— Bizim bir şey yaptığımız yok, dedi. Şimdiye kadar sattığımız ilâçtan yüzde yirmi kâr ediyorduk. Her şeyin pahalılaşmakta olduğu bu devrede hükümet bizim kârımızı yüzde yirmiden yüzde on altına düşürdü. Zaten geçinemiyorduk; şimdi büsbütün perişan olduk. Siz söyleyin, kazancı yerinde bir adam hiç dükkânını kapatmaya razı olur mu?»

— Peki, kaç paralık ilâç satarsınız siz bir günde?

— Ortalama 1500 ilâ 2000 liralık satış olur.

— 2000 lira diyelim. Yirmi altı günde bu 52000 lira eder. 52000 liranın yüzde on altısı, temiz para 8320 lira tutar. Bu aylık kazanç size yetmez mi?

— Nasıl yetsin ki, be brüt 3000 lira kalfaya maaş veriyorum. Çırak 1250 lira alıyor. Dükkânın kirası da 3000 liradır. Etti mi 7250 lira? Bana kala kala 1000 lira kalıyor. Söyleyin bana, bu para ile ben çocukluğumu nasıl geçindiririm? Yüzde yirmi kârla da pek geçinemediğimiz için, görüyorsunuz, eczanelerimiz bakkal dükkânına dönmüştür. Ne satacağımızı nereden para çıkaracağımızı bilemez olduk. Gü-

neş gözlüğü satmaktan tutun da ayakkabı boyasına kadar düşürdük işi, yine toparlanamıyoruz. 2000 liralık satışın büyük kısmı bunlardandır.

Daha çok dert yandı bizim eczacı dostumuz ama fazlasını, doğrusu dinlemedim. Her halde yalan söyleyecek bir insan değildir bu zat, verdiği rakamlar da ortada. Kanaatim odur ki, gündelik yiyeceğimizi bize satan esnafın yüzde kaç kazandığını pek merak etmeyen hükümet eczacıların kopardığı feryadı mutlaka dinlemelidir.

Vatandaşlar için bugün mesele, bir akşam yemeğinden sonra portakal yemekten vazgeçmek değildir; ilâcını bulup ölüm halindeki hastayı kurtarmaktır. Hastasını kurtarmak için insan, parası olmasa, ceketini satar, o ilâcı alır. Ama yüzde dört pahalı satılacak diye ilâcın satılmasına engel olan Sağlık Bakanlığı milletlin sağlığını düşünüyor sayılamaz. Eczacılarla uğraşalım derken, bana öyle geliyor ki, vatandaşlara zulmedilmektedir.

Şevket RADO

Bir Komisyon Eczacıların

Sorunlarını Çözecek

6 Şubat 1975 Vatan (İstanbul)

«Tüm eczacı sorunlarına ciddi plânda çözüm getirecek» olan komisyon, önceki gün ilk çalışmasını yapmış ve ikinci toplantının bazı bilgilerin toplanması amacıyla Pazartesi günü yapılması kararlaştırılmıştır.

Önceki günkü toplantının açılışına Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Kemal Demir başkanlık etmiş ve daha sonra komisyon çalışmaları Prof Mekin Tanker'in başkanlığında sürmüştür.

Toplantılara Sanayi Bakanlığında Emin Gençosmanoğlu, Ticaret Bakanlığında Şemsettin Vural, Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesinden Doçent Atilla Hıncal, Orta - Dğu Teknik Üniversitesi İşletmecilik bölümünden Erol Tümer ve Ümit Akıncı, Devlet Plânlama Teşkilâtından Hüsnü Kızılyalılı ve Özden Tolunay,

Maliye Bakanlığında Nermin Alanyalı ve Ediz Oke ile Türk Eczacıları Birliği Genel Sekreteri Bener Özcan katılmaktadır.

İlgililerin verdiği bilgiye göre tüm eczacı sorunlarına ciddi plânda bir çözüm getirmek amacıyla kurulduğu bildirilen komisyonun inceleyeceği konular, eczacıların istihdamı, eczanelerin dengeli dağılımı ve eczacılığı özendirici tedbirlerin saptanması, halen uygulanmakta olan sınaî maliyet sistemi ile ilgili kararname bünyesi içinde imalâtçı kesiminde olduğu gibi eczacı ve depocuların maliyet unsuru içinde değerlendirilmesi olanaklarının saptanmasıdır.

Pazartesi günü ikinci toplantısını yapacak olan komisyonun, çalışmalarını daha sonra aralıksız sürdüreceği öğrenilmiştir.